

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Index Capitum Exercitationum Rodriquezii Partis Secundæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

INDEX CAPITVM EXERCITATIONVM RODRIQVEZII PARTIS SECVNDÆ.

TRACT. II.

<p>Cap. I. Mortificationem orationi iungendam & duo hac sibi mutuo auxilio esse debere. pag. 1</p> <p>Cap. II. In quo consistat mortificatio, & quam necessaria illa nobis sit. 5</p> <p>Cap. III. Nullum maius pœna genus apud Deum reperiri, quam aliquem appetitui & desiderio suo tradi vt illa sectetur. 8</p> <p>Cap. IV. De sancto sui ipsius odio, & spiritu mortificationis & pœnitentiæ, quæ inde procedunt. 9</p> <p>Cap. V. Utilitatem & perfectionem nostram in mortificatione sitam esse. 10</p> <p>Cap. VI. Religiosis & ijs præcipue, qui cum proximis agunt, magis necessariam esse mortificationem. 12</p> <p>Cap. VII. Duo modi mortificationis & pœnitentiæ, & quaratione vterque a societate vsurpatus. 13</p> <p>Cap. VIII. Mortificationem non esse odium, sed non solum animæ, verum etiam corporis verum amorem. 19</p> <p>Cap. IX. Qui se non mortificat, non solum non spirituales, sed ne rationalem quidem vitam vivit. 20</p> <p>Cap. X. Maioris esse laboris non studere mortificationi sui ipsius, quam ei dem intendere. 21</p> <p>Cap. XI. Incipit Tractatus de exercitio mortificationis. 24</p> <p>Cap. XII. Quaratione in praxin deducendum exercitium mortificationis. 25</p> <p>Cap. XIII. Quaratione nos mortificare debemus in licitis, atq; etiam in necessarijs. 27</p> <p>Cap. XIV. Nobis id agendum, vt in eo vitio & passione quæ magis in nobis regnat, & turpius nos labi facit, nos præsertim mortificemur. 30</p> <p>Cap. XV. Non omittendas mortificationes in parvis, & quam vtilis & Deo grata sint huiusmodi mortificationes. 31</p> <p>Cap. XVI. De malo & damno proveniente ex tante aptu mortificationum in parvis. 32</p>	<p>Cap. XVII. In quo tria magni ponderis consilia huic materie seruiencia ponuntur. 34</p> <p>Cap. XVIII. Quam bonus, & quantumcunq; in virtute profecerit homo, tamen ei semper necessarium in mortificatione exerceri. 36</p> <p>Cap. XIX. De duobus medijs, quæ facile & suaue reddent mortificationis exercitium, quæ sunt vbi gratia & sanctus amor. 38</p> <p>Cap. XX. De alio medio, quod facile & incundum reddet mortificationis exercitium, quod est remunerationis spes. 40</p> <p>Cap. XXI. Varijs exemplis confirmantur dicta capite precedente. 42</p> <p>Cap. XXII. De medio, quo iuuabimur, & quod reddet facile mortificationis exercitiũ videlicet Christi Seruatoris exemplo. 43</p> <p>Cap. XXIII. De trib. mortificationis gradib. 44</p>
---	--

TRACT. II.

<p>Cap. I. Quam necessaria sit modestia ad proximum edificandum & ei commodandum. 47</p> <p>Cap. II. Quam necessaria modestia etiam proprio nostro profectui. 49</p> <p>Cap. III. De aliquorum deceptione, qui exteriora hæc parui faciunt, dicentes in his perfectionem non esse sitam. 50</p> <p>Cap. IV. De silentio, deq; bono & vtilitate in eo sita. 52</p> <p>Cap. V. Silentium magni momenti medium esse ad discendum orare. 53</p> <p>Cap. VI. Silentium singulare medium esse vt quis proficiat, & ad perfectionem perueniat. 55</p> <p>Cap. VII. Non tristem & melancholicam, sed valde hilarem vitam ei esse, qui in modestia, silentio & solitudine agit. 56</p> <p>Cap. VIII. De circumstantiis in loquendo obseruandis. 57</p> <p>Cap. IX. De murmurationis & detractiõis vitiis. 60</p> <p>Cap. X. Detractiones non audiendas esse. 63</p> <p>Cap. XI. Omne mendacij genus nobis fugiendum esse.</p>	<p>3</p>
--	----------

- esse. 64
- Cap. XII. Nobis cauendum ne iocosa, ridicula & faceta loquamur. 66
- Cap. XIII. Conuersationes & colloquia nostra de Deo esse debere. Et de aliquib. medijs ad hoc vtilibus. 68
- Cap. XIV. De alia valde pregnante ratione ob quam colloquia & conuersationes nostras cum proximis de Deo esse conuenit. 70
- TRACT. III.
- Cap. I. De humilitatis excellentia & necessitate 72
- Cap. II. Humilitatem caterarum virtutum esse fundamentum. 73
- Cap. III. In quo specialius exponitur, omnium virtutum humilitatem esse fundamentum, enumeratis precipuis. 75
- Cap. IV. De particulari necessitate huius virtutis, ijs qui profitentur se promouere & iuuare proximorum salutem. 77
- Cap. V. De primo humilitatis gradu, qui est parui facere & humiliter de se sentire. 82
- Cap. VI. De sui cognitione, radice & vnico medio necessario ad humilitatem parandam. 83
- Cap. VII. De quodam magni ponderis medio, vt homo se cognoscat, & humilitatem acquirat, quod est peccatorum consideratio. 84
- Cap. VIII. Quomodo nos in propria cognitione exerceri oporteat, ne animo cadamus & desperemus. 86
- Cap. IX. De magno bono & vtilitate, qua in exercitio cognitionis sui reperiuntur. 88
- Cap. X. Sui cognitione non pusillanimitatis sed potius fortitudinis & vigoris causam esse. 91
- Cap. XI. De alijs bonis & commodis, ex sui cognitionis exercitio oriundis 91
- Cap. XII. Quam expediat nos cognitione propria exerceri. 92
- Cap. XIII. De secundo humilitatis gradu: Declaratur in quo consistat iste gradus. 95
- Cap. XIV. De quibusdam gradibus quibus ad perfectionem secundi huius humilitatis gradus nobis ascendendum 97
- Cap. XV. De quarto gradu, qui est, velle contemni & vilipendi, ideoque gaudere 99
- Cap. XVI. Humilitatis & reliquarum virtutum perfectione in eo consistere, si quis eam ad delectationem & hilaritatem exequatur, & quod tum id faciat vt quis in virtute perseveret. 100
- Cap. XVII. Planius declaratur perfectio, non procuranda, vt secundum hunc humilitatis gradum ascendamus. 101
- Cap. XVIII. De quibusdam medijs ad secundum hunc humilitatis gradum parandum, & precipue exemplo Christi. 102
- Cap. XIX. De quibusdam humanis rationibus & considerationibus nobis seruientibus ad promouendam humilitatem. 103
- Cap. XX. De alijs humanis rationibus vtilibus parandam humilitatem. 104
- Cap. XXI. Vt quis ab hominibus existimetur, magnificat, certissimam viam esse seruare humilitati dare. 105
- Cap. XXII. Humilitatem medium esse ad obtinendam pacem parandam & sine illa eam nunquam haberi 106
- Cap. XXIII. De alio efficaciorum meditationum genere, ad humilitatem parandam, quod est eiusdem exercitio. 107
- Cap. XXIV. Dicta quibusdam exemplis illustratur 108
- Cap. XXV. De humilitatis exercitio quod in religione habemus. 109
- Cap. XXVI. Cauendum ne verba profana qua nostri laudi seruire possunt 110
- Cap. XXVII. Quae ratione nos exercere debemus in hoc secundo humilitatis gradu 111
- Cap. XXVIII. Quae ratione particulari exercendum ex virtute humilitatis. 112
- Cap. XXIX. Cum humilitate consistere potest hominibus existimari & magni fieri 113
- Cap. XXX. De tertio humilitatis gradu 114
- Cap. XXXI. Declaratur, in quo tertius humilitatis gradus consistat. 115
- Cap. XXXII. Idem fustus exponitur 116
- Cap. XXXIII. Planius tertius humilitatis gradus declaratur, & inde oriri vt vere humiliter omnibus minorem existimetur. 117
- Cap. XXXIV. Bonos & sanctos vere se posse humiliter omnibus viliores, & dicere se omnium peccatorum esse maximos. 118

INDEX CAPITVM.

- Cap. XXXV. Hunc tertium humilitatis gradum medium esse, ad omnes tentationes superandas, & omnium virtutum perfectionem parandam. 145
- Cap. XXXVI. Humilitatem magnanimitati non repugnare, sed potius eius esse causam & fundamentum. 147
- Cap. XXXVII. De alijs bonis & commodis, que in hoc tertio humilitatis gradu reperiuntur. 150
- Cap. XXXVIII. De magnis beneficijs & gratijs, que Deus humilibus prestat, & quid causa, quod tam eos extollat. 152
- Cap. XXXIX. Quantum conferat nos ad humilitatem dare, ut ea suppleamus, quod in virtute & perfectione deest, & cur Deus nos castiget & humiliet. 154
- TRACT. IV.
- Cap. I. In hac vita non defecturas tentationes. 159
- Cap. II. Alios initio conuersionis tētari, alios post conuersionem. 161
- Cap. III. Quid causa sit, quod Deus velit nos tentationes habere, & de vilitatibus, & commodis inde emanantibus. 163
- Cap. IV. De alijs bonis & vilitatibus, que extentionibus oriuntur. 164
- Cap. V. Multum tentationes prodesse, ut nos noscimus & humiliemus, & ad Deum recurramus. 166
- Cap. VI. Tentatione iustos magis probari & purificari, & virtute altiores radices agere. 167
- Cap. VII. Tentationes hominem reddere diligentem & seruidum. 170
- Cap. VIII. Sanctos & Dei seruos non solum tentationibus tristabantur, sed potius ob commodam, quod inde sentiebant, gaudebant. 172
- Cap. IX. In tentationibus hominem erudiri, non solum sibi, sed & alijs. 173
- Cap. X. Agitur de remedijs contra tentationes, & primum de animi viribus & gaudio in illis concipiendo. 174
- Cap. XI. Quam parum in nos possit Diabolus. 175
- Cap. XII. Magnum nobis animum & robur accedere debere in tentationibus, eo quod nos Deus adspiciat. 177
- Cap. XIII. De duabus rationibus, ut magno animo & fiducia in tentationibus pugnemus. 178
- Cap. XIV. Deum non permittere quem plus tentari, quam ferre potest, & animo non cadendum, crescente vel durante tentatione. ibid.
- Cap. XV. Sibi dissidere, omnemque in Deo spem ponere, magnum esse medium ad tentationes superandas, & quid causa sit, quod Deus tam succurrat, qui in illo confidunt. 180
- Cap. XVI. De orationis remedio, vbi & aliquot iaculatorie orationes ponuntur tempori tentationum accommodata. 181
- Cap. XVII. De duobus alijs contra tentationes remedijs. 182
- Cap. XVIII. De duobus alijs remedijs magni momenti, que sunt principijs obflare, & nunquam otiosum esse. 183
- Cap. XIX. De tentationibus que boni specie & pretextu oriuntur & magnum esse remedium contra omnes tentationes, illas huiusmodi cognosci & haberi. 184
- Cap. XX. Quid nobis faciendum in turpium, & malarum cogitationum tentationibus, & de remedio contra eamdem. 186
- Cap. XXI. Differenti modo differentibus tētationibus resistendum. 190
- Cap. XXII. De aliquot magni momenti monitis tentationis tempore necessarijs. 191
- TRACT. V.
- Cap. I. Quam Religioso conducatur visitationes parentum, & professiones in patria fugere. 194
- Cap. II. Religioso etiam cauendum, ne a consanguineis visitetur, quantum fieri poterit, & de communicatione per literas. 198
- Cap. III. Etiam predicationis titule Religioso fugiendum consanguineorum commercium, & professionem in patriam. 199
- Cap. IV. Nihil Religioso magis cauendum, quam ne se cognatorum negocijs implicet. 200
- Cap. V. Prædicta nonnullis exemplis roboratur. 202
- Cap. VI. De alijs malis & damnis, quorum affectus in cognatos causa est: & quæ ratione Christus seruator noster illa fugere docuerit. 204
- Cap. VII. Quæ ratione tentatio hæc titulo non solum pietatis, sed & obligationis velari solet & de remedio contra eamdem. 205
- TRACT. VI.
- Cap. I. De magnis dānis quæ ex tristitia fluunt. 207
- Cap. II.

- Cap. II. Aliquot adferunt rationes, ob quas nobis Deo cum letitia feruendum. 209
 Cap. III. Culpas ordinarias quibus obnoxii sumus non sufficere, vt letitiam auferant. 211
 Cap. IV. De tristitia radicibus & causis, earumque remediis. 212
 Cap. V. Ad orationem recurrere, magnum & efficacax remedium esse ad tristitiam profligandam. 214
 Cap. VI. De consueta & ordinaria quadam tristitia radice, qua est, quod Deo quis, vt debet non inferuiat. & de magna letitia, quam bona conscientia secum adducit. 215
 Cap. VII. Aliquam bonam & sanctam esse tristitiam. 217

TRACT. VII.

- Cap. I. De thesauro & magnis bonis, qua in Christo habemus. 221
 Cap. II. Quam utilis & Deo grata sit Passiois Christi Seruatoris nostri meditatio. 227
 Cap. III. De modo in Christi Seruatoris nostri passiois meditatione obseruando & de compassiois affectu inde eruendo. 228
 Cap. IV. De doloris affectu, & peccatorum nostrorum contritione, qua ex Domini nostri Iesu Christi passiois meditatione eruenda. 230
 Cap. V. De diuini amoris affectu. 232
 Cap. VI. De gratitudinis & gratiarum actionis affectu. 234
 Cap. VII. De admirationis & spei affectibus. 236
 Cap. VIII. De Christi imitatione, qua nobis ex mysteriorum eius meditatione colligenda est. 238
 Cap. IX. In quo quibusdam exemplis confirmatur quam utile & Deo gratum sit se passiois Christi seruatoris nostri meditatione exercere. 240

TRACT. VIII.

- Cap. I. De inestimabili beneficio & ingenti amore, quod Dominus noster nobis hoc Diuinum Sacramentum instituido exhibuit. 242
 Cap. II. De excellentiis & miraculis, qua fides dicat, nobis de hoc sanctissimo & diuino sacramento credenda esse. 245

- Cap. III. Incipit agere de preparatione, qua excellentia & huius sanctissimi sacramenti dignitas requirit. 246
 Cap. IV. De munditie & puritate non solum mortalium, sed & venialium criminum, qua ad sacrosanctam Communionem nobis accedendum est. 247
 Cap. V. De alia magis particulari dispositione & preparatione, qua ad sanctissimum hoc sacramentum nobis accedendum est. 248
 Cap. VI. In quo alie considerationes & meditationes ad sacram communionem preparanda proponuntur. 249
 Cap. VII. Quid nobis post diuini huius sacramenti sumptionem seruandum, & qualis gratiarum actio debeat. 250
 Cap. VIII. De alio modo gratiarum actionis. 256
 Cap. IX. De fructu ex sancta Communione colligendo. 257
 Cap. X. Sacrae communionis frequentationem magnum esse contra omnes tentationes remedium, praesertim ad conseruandam castitatem. 258
 Cap. XI. De alio principali fructu, ex sancta Communione nobis colligendo, qui est nos Deo unire, & in Christum transformare. 259
 Cap. XII. De alio principali fructu ex sancta Communione colligendo, qui est nos integritate offerre, & in eius manus resignare. De preparatione & gratiarum actione, qua nobis facienda est. 260
 Cap. XIII. Quid causa sit, quod quoniam hoc mirandus faciat effectus hoc diuinum sacramentum, aliqui tamen, qui hoc frequentate non sentiant. 261
 Cap. XIV. De sancto Missa sacrificio. 262
 Cap. XV. Quae ratio Missa audienda sit. 273
 Cap. XVI. De aliquibus exemplis ad Missa meditationem pertinentibus, quibus ad illam quoad die audiendam & dicendam excitentur, & reuerentia in Missa necessaria. 274